

РЕШЕНИЕ

№ 2480

гр. София, 13.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 23.03.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова, като разгледа дело номер **1870** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава единадесета от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.13, ал.1 от Закона за събранията, митингите и манифестациите /ЗСММ/.

Образувано е по жалба на П. С. Д., против Заповед СОА16-РД-09-543/13.02.10.2016г. на Кмета на Столична община, с което е прекратено мероприятиято, организирано от Български национален съюз-Е., с комендант П. Д..

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на разпоредбите на ЗСММ. Според оспорващия, същата съдържа недоказани твърдения, относно изложените факти в нея и се позовава на писмо от 12.02.2016г. на Столична дирекция на вътрешните работи, с което не е запознат и не му е дадена възможност да се запознае.

Ответникът – Кмет на Столична община, редовно призован, не и изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не и изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на обжалвания административен акт на осн.чл.168, ал.1 във вр. с чл.146 АПК намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление от 31.08.2015г., входирано в Столична община на същата дата, Български национален съюз, с комендант П. Д., е уведомил Кмета на СО за

провеждането на факелно шествие в памет на ген.Х. Л., което ще се проведе на 13.02.2016г. в заявлението е посочен маршрут, по който ще премине шествието, както и неговото времетраене.

С писмо изх.№ 315/2013 от 04.02.2016г., Главният прокурор на Р Б. предлага на Кмета на СО да не съгласува заявения маршрут, поради създаване на предпоставки за нарушаване на обществения ред и безопасността на гражданите като предлага да се съгласува друг.

С писмо рег.№ 513000-2080/05.02.2016г., Директора на СДВР е изразил становище до Кмета на СО да не се провежда шествие, а мероприятиято да се проведе на [улица].

С писмо от 12.02.106г. , Зам.Главния комисар МВР, е изразил становище до Кмета на СО да не се провежда шествие, а мероприятиято да се проведе на [улица].

Въз основа на горното, Кметът на СО е издал Съгласувателно писмо № СОА16-СТ01-46/09.02.2016г., с което не съгласува заявения на 31.08.2015г. маршрут като на основание чл.12, ал.1о т 3СММ е съгласувал провеждане на мероприятиято на [улица] на 13.02.2016г. от 17.00ч. до 21.00ч. това писмо не е връчено на организаторите на шествието, в частност на неговия комендант – П. Д., съответно същите не са запознати с предприетата промяна.

С писмо № СОА16-ДИ04-425/13.02.2016г. на Директора на СДВР, Кметът на СО е уведомен за масово събиране на в района на „пилоните на НДК“ като според това писмо повечето от тях са в района с цел участие във факелното шествие. В това е записано /цитира се в оспорваната заповед/, че по оперативни данни, част от лицата са участвали в различни правонарушения, включително и в спортни мероприятия.

Въз основа на това писмо е издадена оспорваната заповед, с което е прекратено мероприятиято, в частта, която не е съгласувано шествие.

В хода на събиране на доказателства е изслушан З. Р. А., от показанията на който се установи, че шествие се провежда от 15 /петнадесет/ години като през този период не е имало инциденти при провеждането му. По отношение на сигурността по спазване на обществения ред и спокойствието на гражданите, той заявява, че освен присъствието на полицейски сили, е ангажирана вътрешна охрана от самите тях, която да реагира адекватно при евентуално противоправно поведение на някой от участниците. По думите му става ясно, че е става свидетел на случаи, в които на шествието са присъствали хора в нетрезво състояние, но при тяхното установяване същите са отстранявани за което е търсено съдействието и на присъстващите полицаи.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Жалбата е допустима на основание общата клауза за обжалваемост на административните актове, ако в закон изрично не е изключен съдебния контрол за законосъобразност, но разгледана по същество е основателна. Гражданите на Република Б. са субекти на които законът е признал правото да провеждат събрания, митинги и манифестации- чл.2 3СММ. В случая уведомлението е подадено от жалбоподателя и на него е връчена и заповедта на кмета на общината, поради което и той се явява надлежно легитимирана страна. Законът не изисква специална регистрация на организатора на мероприятиято по 3СММ. Обратното би довело до прекратяване на мероприятия по този закон, дори и без основания, без да може да бъде осъществяван контрол върху него, което практически би довело до незаконосъобразно нахърняване на основани човешки права, гарантирани от Конституцията на РБ.

Разгледана по същество същата е основателна.

Заповедта, предмет на съдебния контрол е издадена от материално и териториално компетентен административен орган при спазване на предписаната от закона форма по смисъла на чл.59, ал.2 от АПК. В акта изчерпателно са посочени, както правните, така и фактическите основания за издаването му, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

В хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, довели до ограничаване правото на защита на оспорващия и са пречатили възможността му адекватно да я организира. Тези нарушения също така са съществени, тъй като са довели до неправилно прилагане на материално правните разпоредби.

Съгласно чл. 13 от ЗСММ кмета прекратява събранията, митингите или манифестациите, когато не са организирани или не се провеждат при условията по реда на закона. Посочените мероприятия не са организирани по реда на ЗСММ, когато не са изпълнени разпоредбите на чл. 2 от закона, посочващ кой може да организира митинг, на чл. 3 от същия закон, установяващ целта на мероприятиято и начина на изразяване, на чл. 8, чл. 9 и чл. 11, които установяват задълженията на организаторите по подготовката на мероприятиято. Съответно нормите на чл. 5, чл. 6, чл. 7, чл. 10 от ЗСММ установяват реда за провеждане на митингите, събранията и манифестациите. Нормите не изчерпват всички хипотези, но са императивни и следва да бъдат спазвани, както от организаторите и участниците, така и от Кмета на общината, на който е възложено изпълнението на закона. Неговата функция е да охрани обществения ред, чрез осъществяване на контролни правомощия върху организацията и провеждането на митинга, дадени му от ЗСММ. Правомощието на органа на изпълнителната власт да промени мястото и времето на мероприятиято, да забрани провеждането му, съответно да го прекрати митинга, се упражнява при наличие на фактите, посочени в хипотезите на чл. 12, ал.1, ал.2 и чл. 13 от ЗСММ.

В настоящия случай, оспорената заповед за прекратяване на мероприятиято е основана на довода за наличие на предпоставки за нарушаване на законови норми, за възникване на нарушения на обществения ред и застрашаване на сигурността на гражданите на територията на столицата. Същата се позовава на писмо от 13.02.016г. на Директора на СДВР, което не е представено по административната преписка, нито с разпореждането на съда от 26.06.2016г., нито с разпореждането от 02.03.2016г. Поради това и на основание чл.161 от ГПК, съдът не следва да кредитира съдържанието му като доказателствено средство и приема за доказани фактите, изложени от жалбоподателя.

На следващо място съдът намира, че допуснато и друго нарушение на административнопроизводствените правила, довели до административния акт, постановен в нарушение на закона. Дори и да е възприел мотивите на СДВР и Главния прокурор, относно това, че пътят на движението на шествието създават условия за нарушаване на обществения ред или безопасността на движението, кметът на общината е следвало за предложи промяната им, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл.12, ал.1 от ЗСММ. Задължение на административния орган е било да уведоми по надлежния ред уведомителя, че променя както маршрута, така и времето за провеждане на манифестацията, каквото не е сторено По делото липсват каквито и да са доказателства, че жалбоподателят е уведомен за сигналите на ораните на МВР и Прокуратурата, за да може оспорващият адекватно да реагира на тях, евентуално да

бъде съгласувано друг маршрут, а защо не и да се съгласи с решението на Кмета на СО мероприятията на са проведе без шествие. По този начин се засягат основани права на гражданите, което е в разрез с основния закон.

Разпоредбата на чл. 43, ал.1 от Конституцията на РБ, гарантира правото на гражданите да се събират мирно на събрания и манифестации, като алинея втора постановява, че реда за организиране и провеждане се определя със закон. Това е Законът за събранията, митингите и манифестациите. Анализът на приложимата нормативна разпоредба сочи на извода, че за провеждането на митинги и манифестации/шествия/ е въведен уведомителен режим, при предвидени в закона основания за налагане на ограничения и забрана за тяхното провеждане.

В оспорваната заповед административният орган е позовал на разпоредбата на чл. 13, ал.1 от ЗСММ. Съгласно посочената разпоредба Кмета на Общината може да прекрати провеждането на събранията, митинга и манифестацията, когато не са организирани или не се провеждат при условията по реда на закона. Следователно законово регламентираната материално правна предпоставка при наличието на която за административния орган в рамките на неговата дискреционна власт се поражда това правомощие, изисква съществуването на факти и обстоятелства, установяващи по несъмнен начин, че провеждането на шествието е в разрез с тези разпоредби. В чл.12 от закона изрично и изчерпателно са регламентирани допустимите ограничения на свободата за провеждане събрание, митинг и манифестация. При това положение съдебния контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са налице установените от административния орган юридически факти /изложени в мотивите/ и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за неговото издаване норма респ. дали се следват разпоредените правни последици. За такива "несъмнени данни" нито се представят убедителни доказателства, нито се установява по някакъв начин да са констатирани в хода на проведената административна процедура. Нещо повече видно от мотивите към заповедта, предмет на съдебния контрол само е декларирано че "безспорно" е налице опасност от нарушаване на обществения ред, позовавайки се на писмо на СДВР, в което се говори за лица в нетрезво състояние и такива, извършвали противообществени прояви на спортни мероприятия. В тази връзка следва да се отбележи че манифестацията, в случая „Л. марш“ предполага събирането на много хора на едно място и между тях е възможно да има лица, които да отговарят на описаните от СДВР. Но това не може само по себе си да оправдае забраната или прекратяването на мероприятията, а предприемане на адекватни действия от органите, тези хора да бъдат отстранени от мероприятията за да препятства евентуално тяхно противоправно поведение. В същия смисъл е и разпоредбата на чл.10, ал.3 от ЗСММ, който изрично предвижда, че от събранията или митинга се отстраняват лицата, които с поведението си пречат за провеждането му, грубо нарушават обществения ред, както и лицата, посочени в чл. 6, ал. 1. Трябва да са налице несъмнени данни за това. Едва когато административният орган се увери че има такава заплаха тогава той би могъл да забрани провеждането на съответното мероприятие. В този смисъл е и разпоредбата на чл.11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи която регламентира свобода на събранията и сдруженията. Тази Конвенция е ратифицирана от нашата страна със закон и съгласно чл.5 от Конституцията е част от вътрешното ни право, като действието ѝ е непосредствено. Следователно в контекста на изложеното и на чл. 11, т.2 от Конвенцията за да е налице обосноваване на налагането

ограничение при упражняване на правото на мирни събрания, митинги и манифестации, административната намеса следва не само да е предвидена в закона, но и да преследва законна цел и да е необходима в едно демократично общество. Дали ограничителната мярка е необходима се преценява въз основа на прилагането на принципа за пропорционалността от гледна точка съответствие на преследваната цел при налагане на забраната с несъмненото съществуване на истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, засягаща основни интереси на обществото и непосредствен риск от нарушаване на обществения ред. Впротивен случай би се стигнало да налагане на ограничителни мерки при всяко уведомление за митинг и манифестация без същите да почиват на законово основание и доказани твърдения. Водим от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на П. С. Д. Заповед № СОА16-РД09-543/13.02.2016г. на Кмета на Столична Община.

Решението подлежи на обжалване от страните пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ